St-l byv pak výslovně žal. úřadem vyzván, aby se ke svému původnímu oznámení vyjádřil, zda vystupuje pouze ze židovské neologické náboženské obce či vůbec ze židovského vyznání, nezodpověděl tuto otázku přímo a prohlásil, že trvá na svém původním oznámení, na němž nechce nic měniti. I kdyby tedy bylo možno nynější námitku stížnosti vykládati tak, že st-l chtěl vystoupiti ze židovského vyznání vůbec — ač to výslovně není ani ve stížnosti nikde řečeno — byly by námitky tyto podle §§ 5 a 6 zák. o ss nepřípustné.

Znělo-li tedy st-lem potvrzené původní oznámení na pouhý výstup z církve neologicko-židovské v K., pak neoctl se žal. úřad v rozporu se zákonem, jestliže vyřkl, že I. instance neměla oznámení to vyřizovati podle zák. č. 96/25 a vyřízení ono zrušil. Ježto pak tento důvod již stačí k odůvodnění nař. rozhodnutí, netřeba se již zabývati blíže námitkami stížnosti, pokud se dotýkají dalších vývodů nař. rozhodnutí, poněvadž jde tu vesměs o důsledky, jež se teprve v budoucnu projeví a mohou býti jen předmětem zvláštního řízení a rozhodnutí.

Z uvedeného však též plyne, že nebylo možno stížnosti dáti za pravdu ani potud, pokud spatřuje vadu řízení v tom, že neologická židovská náboženská obec v K. nebyla oprávněna podati odvolání proti zprávě o výstupu st-lovu z této obce, poněvadž tuto svou výtku stížnost opírá pouze o zák. č. 96/25, který — jak bylo dolíčeno — na daný případ vztahovati nelze, a netvrdí, že by podle jiných příslušných předpisů právo to uvedené náboženské obci nepříslušelo. Možnosti dozorčího zákroku žal. úřadu se pak stížnost vůbec nedotýká.

Č. 10.969.

Řízení správní. — Církevní věci (Slovensko): I. Exekuční řízení stran náboženské daně židovské. — II. K výkladu § 126 vl. nař. č. 8/1928 Sb. o opravných prostředcích v politickém řízení exekučním.

(Nález ze dne 23. prosince 1933 č. 19.748.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 10.061, 10.088/32.

Věc: Dr. Emil P. v B. proti zemskému úřadu v Bratislavě o církevní daň.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem měst. notářského úřadu v Bratislavě z 20. srpna1928 vyhověno bylo žádosti st-lově a exekuční řízení vedené proti němu za účelem vymáhání církevní daně pro orthodoxní israelitskou náboženskou obce v Bratislavě a nacházející se již ve stadiu provedení dražby na zabavené předměty, zastaveno z těchto důvodů: »Žadatel, pokud se týče představenstvo kongresové isr. nábož. obce v Bratislavě potvrdilo a dokázalo, že uvedený jest již od roku 1921 členem kongresové isr. náb. obce a nikoliv orth. isr. a tam (u kongresové žid. obce) platí předepsanou církevní daň. Poněvadž nikdo nemůže býti zároveň členem kongresové a orth. obce a nikdo nemůže býti povinen platiti sem

i tam církevní daň, městský notář. úřad musel v tomto smyslu rozhodnouti, když kongresová žid. náb. obec úředně potvrdila, že Dr. Emil P. jest již od roku 1921 členem této obce.«

Nař. rozhodnutím byl pak k odvolání orthodoxní židovské náboženské obce v Bratislavě výměr měst. notářského úřadu tamtéž zrušen pro nezákonnost a nařízeno opět exekuční vymáhání církevní daně vůči st-li.

Maje uvažovati o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musil se nss již z moci úřední zabývati především otázkou, bylo-li nař. rozhodnutí vydáno úřadem k tomu instančně příslušným. Za tím účelem bylo nutno v prvé řadě skutkově věc ujasniti.

V daném případě požádala orthodoxní náboženská obec v Bratislavě měst. radu o vymáhání dlužné církevní daně proti st-li. Této žádosti pak bylo vyhověno a exekuční řízení octlo se na to v takovém stadiu exekučním, že byl již proveden u st-le dne 19. prosince zájem a na zabavené předměty byla pak stanovena dražba na 30. ledna 1928, pokud se týče 7. února 1928. Mezi tím oznámil st-l dne 23. prosince 1927 župnímu úřadu v Bratislavě, že již od roku 1921 jest členem israelitské neologické náboženské obce v Bratislavě, kde i daně platí a poněvadž přesto orthodoxní nábož. žid. obec požaduje od něho příspěvky z toho důvodu, že tuto okolnost neoznámil župnímu úřadu, činí tak nyní a žádal, aby o tom vyrozuměna byla orthodoxní israelitská náboženská obec. Podání toto postoupeno bylo dne 23. ledna 1928, tedy týden před stanovenou dražbou, měst. notářskému úřadu v Bratislavě, který znovu o věci vyslechl st-le, jenž při tom požádal protokolárně za zastavení běžícího exekučního řízení »až do konečného rozhodnutí o této věci«, t. j. o obsahu podání z 23. prosince 1927. Když se pak židovské náboženské obce orthodoxní a kongresová k věci vyjádřily, zastavil měst. notářský úřad v Bratislavě exekuční řízení proti st-li z toho důvodu, že týž není povinen platiti daň orthodoxní náboženské obci, jejímž členem již od roku 1921 není.

Pro otázku, podléhalo-li toto rozhodnutí měst. notářského úřadu dalšímu instančnímu postupu, dlužno proto zkoumati, jak se rozhodnutí toto jeví, a to, poněvadž bylo vydáno dne 20. srpna 1928, t. j. již za platnosti správního řadu, vl. nař. č. 8/1928 Sb. (na Slov. od 1. července 1928), s hlediska části 2 cit. nař., pojednávající o řízení exekučním, o něž v daném případě jde. V exekučním řízení lze se pak podle těchto předpisů odvolati toliko v případech vytčených v § 126 cit. nař. bod 1 až 5.

Poněvadž pak zákrok st-lův — pokud vůbec lze v něm spatřovati zákrok proti exekuci naň vedené, se presentuje jako pouhé oznámení o přestupu st-lově do jiné náboženské obce — stal se teprve dne 23. prosince 1927 po provedeném zabavení věcí, a poněvadž dále vlastní žádost o zastavení exekuce přednesena byla teprve dne 23. ledna 1928, tedy po té, kdy již vyhlášeno bylo (dne 14. ledna 1928) konání dražby, a to nejprve na 30. ledna 1928, nelze v rozhodnutí měst. notářského úřadu spatřovati rozhodnutí o povolení či nepovolení exekuce k zajištění (§ 94) a prozatímního opatření (§ 95) ve smyslu bodu 1 odst 1 § 126 cit. nař. Rozhodnutí to není však ani rozhodnutím o námitkách podle § 112 cit. nař., poněvadž o námitky takového druhu, jež se činí při zájmu do zájemního protokolu. resp. nestane-li se tak, u exekučního úřadu, a jež

jsou vypočítány taxative v § 109, zde vůbec nemůže jíti. Avšak ani pod body 3 až 5 odst. 1 § 126 nespadá rozhodnutí měst. notářského úřadu z 20. srpna 1928, jež by jedině bylo lze pak zahrnouti pod případy zrušení (a to nejen k žádosti exekvovaného, ale i ex offo) exekučních úkonů podle § 102, jestliže nastaly totiž »okolnosti, pro které exekuce pozbyla podkladu, zejména . . . ., dále zjistilo-li se, že exekuce nebyla vůbec přípustna, nebo že byla vedena proti osobě, která není povinna platiti«. Poněvadž však rozhodnutí toho druhu nejsou v § 126 cit. nař. uvedena, plyne z toho, že nelze se z nich odvolati, t. j. jsou rozhodnutími konečnými.

Bylo-li však podle toho rozhodnutí měst. notářského úřadu z 20. srpna 1928 rozhodnutím podle zákona konečným, pak měl žal. úřad rozhodnutí to, obsahující poučení pro strany, že se mohou odvolati k zem. úřadu, když strany svedeny byvše tímto nesprávným poučením, k němu se odvolaly, jako vadné zrušiti a nařídit vydání nového se správným poučením a to i tehdy, kdyby byl snad chtěl z moci úřední pokračovati, pokud ovšem zákrok takový bylo by lze srovnati se zákonem. Neučinil-li tak, a zabýval se instančně meritem věci, osvojil si v tomto případě příslušnost, která mu nenáležela a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba se zabývati námitkami stížnosti.

Č. 10.970.

Živnostenské právo: I. Kdo je »podnikatelem« při provozování živnosti a kdo jiného jen kryje? — II. Vlastnost tichého společníka podle obch. zák. neopravňuje k účasti při provozování živnosti, pokud nejsou splněny podmínky stanovené živn. řádem.

(Nález ze dne 23. prosince 1933 č. 21.017.)

Věc: František H. a Alois V. v H. proti zemskému úřadu v Brně o přestupky živnostenského řádu.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: Nálezem okresního úřadu v Šumperku z 9. března 1931 byl František H. v H. uznán vinným přestupkem § 133 c) živn. ř., jehož se dopustil tím, že zneužívá živn. oprávnění ke krytí neoprávněného provozování obchodu se smíšeným zbožím Aloisem V. v H., a byl odsouzen k pokutě 500 Kč, pro případ nedobytnosti k 50dennímu vězení. Nálezem téhož úřadu z téhož dne byl Alois V. v H. uznán vinným přestupkem §§ 38 a 133 c) živn. ř., jehož se dopustil tím, že provozuje neoprávněně na vlastní účet obchod smíšeným zbožím v H., jsa kryt živn. oprávněním Františka H. z H., a byl odsouzen k pokutě 500 Kč, pro případ nedobytnosti k 50dennímu vězení.

Nař. rozhodnutími byly tyto trestní nálezy potvrzeny.

O stížnostech podaných na tato rozhodnutí uvážil nss toto:

Podle § 133 lit c) živn. řádu dopouštějí se trestního činu živnostníci, kteří svého živn. oprávnění zneužívají k tomu, aby neoprávněné provozování živností osob třetích bylo kryto, jakož i ti, kdo dali podnět k tomu, aby onoho práva bylo zneužíváno ke krytí jejich neoprávněného provozování živnosti. Za takové krytí, jehož pojem v zákoně definován